

Konsekvensutredning

Datum
2012-09-04
Handläggare
Sara Grahn
Diarienummer:
783-12

Mottagare
Enligt sändlista

Konsekvensutredning avseende Havs- och vattenmyndighetens ändring av föreskrift HVMFS 2012:18 om vad som kännetecknar god miljöstatus samt miljökvalitetsnormer med indikatorer för Nordsjön och Östersjön; konsekvenser av att införa två miljökvalitetsnormer för fisk

1. Beskrivning av problemet och vad som ska uppnås med aktuell reglering

EU:s havsmiljödirektiv (2008/56/EG)¹ beslutades i juni 2008 och införde ett helt nytt system för förvaltningen av havsmiljön i Europa. Det huvudsakliga målet enligt direktivet är att den marina miljön inom gemenskapen ska uppnå eller upprätthålla en god miljöstatus senast år 2020.

Genomförandet av direktivet i Sverige har skett genom havsmiljöförordningen (2010:1341). Havs- och vattenmyndigheten är den myndighet som enligt 8 § havsmiljöförordningen ska ansvara för den havsmiljöförvaltning som avses i havsmiljöförordningen.

Havsmiljöförvaltningen ska genomföras i sexåriga förvaltningsperioder och innebär att Havs- och vattenmyndigheten ska göra en inledande bedömning av miljötillståndet i Sveriges två förvaltningsområden Nordsjön och Östersjön, fastställa vad som utgör god miljöstatus samt ta fram miljökvalitetsnormer med indikatorer som ska användas för att bedöma om den goda miljöstatusen upprätthålls eller nås (9 § havsmiljöförordningen). I arbetet ingår även att upprätta ett åtgärdsprogram för att normerna ska nås och ett program för miljöövervakning.

Havs- och vattenmyndigheten har den 12 juli 2012 fastställt rapporten God Havsmiljö 2020, del 2, vari myndigheten beskrivit vad som kännetecknar god miljöstatus. I rapporten redogörs för kopplingar mellan den inledande bedömningen och fastställande av vad som utgör god miljöstatus samt ges en beskrivning av de tillhörande miljökvalitetsnormerna och deras tillämpning.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område.

Myndigheten har även beslutat om föreskrifter om vad som kännetecknar god miljöstatus samt miljö kvalitetsnormer med indikatorer för Nordsjön och Östersjön HVMFS 2012:18. Det är ett tillägg till dessa föreskrifter som nu är föremål för denna konsekvensutredning. Tillägget innebär införande av miljö kvalitetsnormer för att möta belastningar på den marina miljön från fiske. Miljö kvalitetsnormerna har följande lydelse.

2. Populationerna av alla naturligt förekommande fiskarter och skaldjur som påverkas av fiske har en ålders- och storleksstruktur samt beståndstorlek som garanterar deras långsiktiga hållbarhet.
3. Förekomst, andel och storleksfördelning av viktiga funktionella grupper av fisk ska möjliggöra en naturlig trofisk reglering i näringsväven.

Myndigheten har även genomfört en inledande bedömning av tillståndet för havsmiljön i Nordsjön och Östersjön. Den slutgiltiga rapporten (God Havsmiljö 2020 del 1) kommer att publiceras senast den 15 oktober 2012 i samband med att Sverige rapporterar genomförandet av havsförvaltningen till EU-kommissionen.

I den inledande bedömningen har effekter av fiskeverksamheten identifierats som en betydande belastning på de svenska havsområdena. För att Nordsjön och Östersjön ska nå god miljöstatus 2020 är det därför viktigt att även miljö kvalitetsnormer finns som tar sitt avstamp i denna belastning. Några miljö kvalitetsnormer för fisk har dock tidigare inte fastställts med hänvisning till att miljö kvalitetsnormer meddelade med stöd av 5 kap. miljöbalken i dagsläget inte skulle ha någon betydelse, då fiskeverksamhet inte regleras mot bakgrund av bestämmelser i miljöbalken.

Den lagstiftning som idag reglerar fisket är i huvudsak fiskelagen (1993: 787), förordning (1994: 1716) om fisket, vattenbruket och fiskerinäringen, Fiskeriverkets (fr.o.m. 1 juli 2011 Havs- och vattenmyndighetens) föreskrifter samt EU:s förordningar. I lag (1994: 1709) om EG:s förordningar om den gemensamma fiskeripolitiken anges vad som i lagen avses med EG:s förordningar om den gemensamma fiskeripolitiken (GFP).

Den gemensamma fiskeripolitiken är en så kallad fullt utvecklad gemenskapspolitik, vilket innebär att alla EU:s medlemsländer omfattas av samma bestämmelser. Enligt grundläggande EU-rättsliga principer får Sverige inte meddela bestämmelser som strider mot EU:s bestämmelser om den gemensamma fiskeripolitiken. Däremot får Sverige meddela bestämmelser för att komplettera eller verkställa EU:s regelverk.

Den gemensamma fiskeripolitiken ska säkerställa att levande akvatiska resurser utnyttjas på ett hållbart sätt i ekonomiskt, miljömässigt och socialt hänseende. Detta överensstämmer i stora delar med målen i Havsmiljödirektivet.

Fiske utgör inte någon miljöfarlig verksamhet enligt definitionen i 9 kap. MB eftersom fisket inte är knutet till någon mark, byggnad eller anläggning. Det är inte heller någon vattenverksamhet enligt 11 kap. MB. Därför har bedömningen gjorts att det inte är möjligt att föreskriva att fiskeverksamhet, fiskeområden eller liknande skall provas mot dessa kapitel i miljöbalken. Enligt tidigare bedömningar kan en tillämpning av reglerna bli aktuell först i samband med krav på tillståndsprövning i något avseende enligt fiskelagstiftningen. Enligt fiskelagen (20 §) får regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer meddela föreskrifter om vilken hänsyn som vid fiske skall tas till naturvårdens intressen. Föreskrifterna får dock inte vara så ingripande att fisket avsevärt försvåras.

Det är uppenbart att det förekommer oklarheter kring gränsdragningen mellan miljöbalken och fiskelagstiftningen. Detta behandlas vidare i fiskelagsutredningen (Med fiskevård i fokus – en ny fiskevårdslag; SOU 2010:42).

Vid bedömning av konsekvenserna för den nu aktuella normgivning, har Havs- och vattenmyndigheten dock endast utgått från de aktuella förutsättningarna som finns i dagens lagstiftning och som framgår av praxis och tillämpning, vilket innebär att fisket normalt inte provas mot bakgrund av bestämmelserna i miljöbalken. De konsekvenser för fiskerieringen som nedan anges är således endast av indirekt art.

I samband med införandet av miljökvalitetsnormer för fisk, görs även några mindre justeringar av bilaga 3 och bilaga 4 till föreskriften. Dessa ändringar är dock av så ringa art att det inte finns anledning att anta att de kommer att medföra några betydande konsekvenser jämfört med tidigare lydelse.

2. Utgångspunkter för den aktuella regleringen

Av preambeln till EU:s havsmiljödirektiv (2008/56/EG) framgår bl.a. att åtgärder som reglerar fiskeriförvaltning kan vidtas inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken, såsom anges i rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna, på grundval av vetenskaplig rådgivning och i syfte att stödja uppnåendet av de mål som behandlas i detta direktiv, inbegripet att helt stänga av vissa områden för fiske för att göra det möjligt att bevara eller återupprätta ekosystemens integritet, struktur och funktion och, i förekommande fall, för att skydda, bland annat, lekströmmar, uppväxtområden samt födosöksområden (p. 39). Den gemensamma fiskeripolitiken och en framtida reform av denna bör beakta fiskets inverkan på miljön och målen i havsmiljödirektivet (p. 40).

Av havsmiljöförordningen framgår att Havs- och vattenmyndigheten ska fastställa miljö kvalitetsnormer med hänsyn till den belastning och påverkan som anges i tabell 2 i bilaga III till havsmiljödirektivet och de grundläggande förhållanden som anges i bilaga IV (19 § havsmiljöförordningen).

Den belastning och påverkan som ska tas hänsyn till är bl.a. selektivt uttag av arter, bland annat oavsiktliga fångster av icke-målarter t.ex. genom kommersiellt fiske (bilaga III tabell 2).

Av Kommissionens beslut den 1 september 2010 om kriterier och metodstandarder för god miljöstatus i marina vatten (2010/447/EU) framgår ytterligare hur normerna ska utformas.

Det är Havs- och vattenmyndighetens uppfattning att det finns tydliga anvisningar i direktivet att påverkan på fiskbestånden av fiske är en sådan aspekt som ska bedömas vid utformandet av miljö kvalitetsnormer. De nu föreslagna föreskrifterna följer alltså både av Sveriges förpliktelser enligt det ovan nämnda direktivet och av havsmiljöförordningen, såsom angivits ovan.

3. Alternativa lösningar

Konsekvensen av att Havs- och vattenmyndigheten inte meddelar miljö kvalitetsnormer för fisk är att myndigheten inte uppfyller det krav på fastställande av miljö kvalitetsnormer som följer av 19 § havsmiljöförordningen och ytterst att Sverige riskerar att inte uppfylla sina förpliktelser enligt havsmiljödirektivet.

Att det finns antagna miljö kvalitetsnormer är även en förutsättning för att Havs- och vattenmyndigheten ska kunna upprätta ett åtgärdsprogram, eftersom det är åtgärdsprogrammets uppgift att definiera de åtgärder som ska vidtas för att normerna ska nås.

4. Vilka berörs av den aktuella regleringen

4.1 Direkt berörda

Miljö kvalitetsnormer riktar sig till myndigheter och kommuner som i sin verksamhet har i uppgift att tillståndspröva verksamheter eller att utöva tillsyn över desamma eller att vara vägledande inom ett specifikt område. De riktar sig inte direkt till verksamhetsutövare och enskilda. I 5 kap 3 § miljöbalken anges att myndigheter och kommuner ska ansvara för att miljö kvalitetsnormer följs.

De föreskrifter som Havs- och vattenmyndigheten har antagit kommer därför bland annat beröra kustkommuner, länsstyrelser inklusive miljöprövningsdelegationerna, de centrala statliga myndigheter som har en operativ eller vägledande roll enligt

miljöbalken och plan- och bygglagen t.ex. Havs- och vattenmyndigheten, Naturvårdsverket, Boverket, Jordbruksverket, Kammarkollegiet, Kemikalieinspektionen, Riksantikvarieämbetet, Myndigheten för samhällsskydd och beredskap, Transportstyrelsen, Livsmedelsverket, Statistiska Centralbyrån och Sveriges Meteorologiska och Hydrologiska Institut, mark- och miljödomstolarna, Mark- och miljööverdomstolen och Högsta domstolen.

När det gäller miljökvalitetsnormer för fisk, berör dessa främst Havs- och vattenmyndigheten som ansvarig myndighet för miljön i havet samt för regleringen av fisket, men även bl.a. Transportstyrelsen, Kustbevakningen, Sjöfartsverket och Trafikverket.

4.2 Indirekt berörda

Indirekt kan föreskrifterna beröra en betydligt större krets av aktörer. Att uppnå eller upprätthålla en god miljöstatus i den marina miljön, berör många samhällssektorer i större eller mindre grad. I princip kan alla personer – fysiska och juridiska – som bor eller verkar vid eller i anslutning till de svenska förvaltningsområdena komma att potentiellt beröras.

De verksamheter som kan antas påverka havsmiljön och som kan beröras av miljökvalitetsnormerna är t.ex. havsbaserade vindkraftverk, hamnverksamheter och vattenkraftverk, rekreation- och turismsektorn samt maritima verksamheter såsom fisket och sjöfarten. Även jordbruks- och djurhållningsverksamheter, avloppsreningsverk, enskilda avlopp och andra anmälnings- och tillståndspliktiga industriverksamheter med utsläpp till havsområdena kan beröras om de påverkar fisken negativt. En tredje kategori är infrastrukturverksamheter, exempelvis vägar, järnvägar och hamnar som indirekt påverkar miljön i havet.

Ett exempel på hur de föreslagna miljökvalitetsnormerna kan påverka olika verksamheter är att en mark- och miljödomstol eller länsstyrelse t.ex. kan behöva föreskriva mer ingripande villkor för ett tillstånd till en vattenverksamhet eller miljöfarlig verksamhet, med hänsyn till verksamhetens inverkan på havsmiljö och på fisk. Även kommunala tillsynsmyndigheter kan vid sin tillsyn eller prövning behöva tillämpa strängare villkor eller försiktighetsmått med anledning av en verksamhets påverkan på havsmiljön. Havs- och vattenmyndigheten kan besluta om reglering för fisket som får återverkningar på fiskeverksamheten.

Den för Sverige föreslagna fysiska planeringen av havet kommer att behöva beakta miljökvalitetsnormerna (Planering på djupet – fysisk planering av havet SOU 2010:91).

Den maritima sektorn domineras av verksamheterna marin turism och rekreation samt sjöfart och fiske. Marin turism och rekreation sker i anslutning till havet och

kan därmed komma att påverkas av föreskrifterna. Sjöfartssektorn domineras av transporter till havs. Sektorn påverkar faktorer som är relevanta för miljö kvalitetsnormerna genom exempelvis utsläpp. Areella näringar med en nära koppling till havet är fiske och i vissa fall vattenbruk.

4.2.1 Hur kan normerna påverka fisket?

De nu aktuella miljö kvalitetsnormerna avser att reglera miljö statusen för fisk. Påverkan på fiskbestånden sker framförallt genom biologisk störning (fiske) men även indirekt från tillförsel av näringsämnen, tillförsel av farliga ämnen samt även genom fysisk störning såsom byggnation, dumpning och buller.

Enligt den inledande bedömningen orsakas den största biologiska störningen i Nordsjön och Östersjön av selektivt uttag av arter och oavsiktliga fångster av icke-målarter i fiskeverksamheten. Effekten är störst på bestånden av kommersiellt nyttjade arter av fisk och skaldjur, men fisket har också orsakat förändringar i ekosystemens struktur.

Den mest påtagliga förändringen av fisksamhället som skett under lång tid är en förlust av stor vuxen rovfisk och därmed en ökad dominans av små och unga individer. Fisket avlägsnar selektivt stora individer och är sannolikt den huvudsakliga orsaken till förändringarna. Vissa arter utsätts också för ett hårdare fiske än andra arter.

Miljö kvalitetsnormerna för fisk är avsedda att garantera en produktiv storleks- och åldersstruktur hos alla fiskbestånd samt att möjliggöra en naturlig trofisk reglering i havsmiljön, d.v.s. en reglering av näringsvävens struktur och sammansättning.

Havs- och vattenmyndigheten anser inte att miljö kvalitetsnormerna för fisk inledningsvis kommer att påverka dem som bedriver fiskeverksamhet på något direkt sätt. Normerna får effekt för fiskenäringen och fritidsfiskarna först efter att behörig myndighet har instiftat ny reglering inom fiskeområdet som tar hänsyn till miljön och naturvården eller om nya skyddade områden upprättas eller annan fiskereglerande bestämmelse träder ikraft. Samtliga dessa processer, reglering av fiskemetoder, nya skyddsområden och annan fiskereglering som påverkar yrkesfiskare eller fritidsfiskare, kommer således att ske i behörig ordning och kommer att få effekt först efter att den aktuella regleringen har trätt i kraft.

Fisket regleras framförallt av EU-förordningar som är direkt tillämpliga i Sverige.

Genom att Havs- och vattenmyndigheten ska upprätta ett åtgärdsprogram, kan myndigheten i åtgärdsprogrammet föreskriva att en viss typ av reglering av fisket bör ske för att nå normerna. Ett åtgärdsprogram kan bestå av konkreta åtgärder eller styrmedelsåtgärder. Styrmedelsåtgärder är t.ex. att ansvarig myndighet utarbetar nya föreskrifter för att nå det önskade målet. När det gäller åtgärder, är

det även möjligt att hänvisa till redan befintliga åtgärder som pågår. Havs- och vattenmyndigheten kan därvid i åtgärdsprogrammet t.ex. hänvisa till redan befintliga förvaltningsplaner för fisk. På sådant sätt kommer de respektive regleringarna att komplettera varandra och att gå hand i hand. Eftersom både havsmiljöförvaltningen och fiskeriförvaltningen bedrivs inom myndigheten, medför detta stora samordningsvinster.

5. Kostnadsmässiga och andra konsekvenser som den aktuella regleringen medför

5.1 Direkta och indirekta konsekvenser

Ekonomiska konsekvenser av regleringen förväntas bli aktuella framför allt i samband med de åtgärdsprogram som Havs- och vattenmyndigheten ska ta fram senast 2015 i syfte att följa normerna och nå god miljöstatus i de svenska förvaltningsområdena. I samband med att åtgärdsprogram tas fram, kommer en konsekvensanalys av detta att göras.

Föreskrifterna förväntas ha små direkta konsekvenser för konsumenternas och hushållens beteende. Konsumenters beteende kan eventuellt påverkas till viss del om det finns en tydlig koppling mellan konsumtion och en miljökvalitetsnorm.

Som ovan nämnts är de som direkt berörs av föreskrifterna alla myndigheter och kommuner som tillämpar bestämmelser inom ramen för miljöbalkens tillämpningsområde. Dessa myndigheters och kommuners arbetsuppgifter kan komma att påverkas och därmed kan inte effekter på kostnaderna för den offentliga sektorn som helhet uteslutas. Ett visst merarbete kommer t.ex. av att tillämpa dessa bestämmelser i det dagliga arbetet. Även övervakning av direktivets efterlevnad och av förhållandena i miljön, kommer att medföra ökade kostnader för berörda myndigheter.

De konsekvenser som kan uppkomma för olika verksamhetsutövare till följd av normerna kan huvudsakligen delas upp i två slag – dels ökade krav på konkreta åtgärder (skyddsåtgärder och försiktighetsmått av olika slag), dels ökade krav på utredningar, övervakningsuppgifter och olika former av rapportering och redovisning till myndigheter. Myndigheternas och kommunernas beslut vid myndighetsutövning ger fysiska och juridiska personer rätt till rättslig överprövning enligt befintliga bestämmelser. Detta kommer på sikt att förtydliga miljökvalitetsnormernas juridiska räckvidd.

De kanske mest påtagliga konsekvenserna för verksamhetsutövare av de föreslagna miljökvalitetsnormerna är sannolikt att det kommer att ställas högre krav på verksamhetsutövarnas utredningar och redovisningar av miljöpåverkan i samband med prövning och tillsyn. I den miljökonsekvensbeskrivning (6 kap. miljöbalken) som ska upprättas i samband med en ansökan om tillstånd enligt miljöbalken, ska en verksamhetsutövare redovisa bl.a. hur den avsedda

verksamheten eller åtgärden kommer att påverka förutsättningarna för att uppnå normerna.

En tillsynsmyndighet kan också i övrigt begära att en verksamhetsutövare lämnar de uppgifter om verksamheten och genomför de utredningar som behövs för att kontrollera bl.a. om miljökvalitetsnormerna riskerar att överskridas (26 kap. MB). Sammantaget innebär detta att de föreslagna bestämmelserna kan leda till ökade kostnader för verksamhetsutövare för att utreda och redovisa hur deras verksamhet påverkar förutsättningarna för att uppfylla miljökvalitetsnormerna.

5.2 Miljömässiga och sociala konsekvenser

Om selektivt överuttag av specifika fiskarter minskar, leder detta till ökad betydelse av dessa som mat- och rekreativfisk. Detta påverkar både produktions- och restaurangbranschen, men även enskilda hushåll kan påverkas i positiv riktning. Även fritidsupplevelsen att åka ut och fiska vid havet kan öka. Yrkesfisket och fiskeverksamheten som del i det marina kulturarvet i kustsamhällen kan därför förstärkas.

5.3 Positiva konsekvenser

De långsiktiga positiva konsekvenserna som kan förutses av regleringen är att god miljöstatus i havsområdena kan bibehållas eller nås.

Fastställande av vad som utgör god miljöstatus och miljökvalitetsnormer med tillhörande indikatorer för att uppnå detta mål skapar en kunskapsgrund och en tydlighet om vilka faktorer som påverkar miljökvaliteten i våra hav. Det visar för såväl verksamhetsutövare som allmänhet och myndigheter vad som påverkar havsmiljön och vilka miljöhänsyn som måste beaktas.

Det bör även framhållas att föreskriften grundar sig på internationellt gemensamt implementeringsarbete av havsmiljödirektivet med gemensamma utgångspunkter. Tanken med detta har varit att havsmiljödirektivet ska genomföras på ett likartat sätt i hela Europa, vilket ska borga för att det finns likartade miljömål för alla marina vatten i Europa som grund för god miljö, jämlika förhållande och konkurrensneutralitet. En skillnad är dock att genomförandet i Sverige inte sker genom miljömål utan med miljökvalitetsnormer.

En ytterligare positiv effekt av miljökvalitetsnormer för fisk är att det kommer att utgöra ett underlag för prioriteringar och målinriktade insatser för kommunerna och för de statliga myndigheter som arbetar med frågor som rör havsmiljön.

6. Bedömning av om regleringen överensstämmer med eller går utöver de skyldigheter som följer av Sveriges anslutning till Europeiska unionen

Genomförandet av havsmiljödirektivets miljömål i form av rättsligt bindande miljökvalitetsnormer har gjorts på liknande sätt som vid genomförandet av miljömålen enligt vattendirektivet. Den omständigheten att det som i direktivet har uttryckts som miljömål, har formulerats som miljökvalitetsnormer i Sverige kan inte ses som en överimplementering av direktivets krav. Enligt Havs- och vattenmyndighetens bedömning överensstämmer nu föreslagna föreskrifter med Sveriges skyldigheter till följd av medlemskapet i EU.

När det gäller miljökvalitetsnormer för fisk, är det tydligt utpekade i direktivet att hänsyn ska tas till fisk och fiske. Havs- och vattenmyndigheten finner inte att föreskrifterna strider mot den gemensamma fiskeripolitiken.

7. Bedömning av om särskilda hänsyn behöver tas när det gäller tidpunkten för ikraftträdande och om det finns behov av särskilda informationsinsatser

Enligt havsmiljöförordningen ska miljökvalitetsnormerna med indikatorer rapporteras till kommissionen senast den 15 oktober 2012. De nu aktuella föreskriftsändringarna planeras därför att träda i kraft senast detta datum.

Enligt Havs- och vattenmyndighetens bedömning kommer det att behövas informationsinsatser för att sprida information och kunskap om miljökvalitetsnormerna och dess konsekvenser för både myndigheter, kommuner, berörda organisationer och enskilda.

8. Beskrivning av antalet företag som berörs, vilka branscher företagen är verksamma i samt storleken på företagen

Att ange vilka branscher som påverkas är svårt, då det snarast beror på var och hur verksamheten bedrivs. Enligt Havs- och vattenmyndighetens bedömning är det framför allt de företag som direkt påverkar havsområdena som kommer att bli berörda.

9. Beskrivning av vilken tidsåtgång regleringen kan föra med sig för företagen och vad regleringen innebär för företagens administrativa kostnader

Kostnadernas storlek är beroende av en mängd olika faktorer, t.ex. hur många ärenden det kommer att röra sig om, vilka krav myndigheter och kommuner rent faktiskt kommer att ställa samt vilken reglering som kommer att ske inom fiskets område. Mot den bakgrunden är det inte möjligt att i dagsläget ange hur stora administrativa kostnader den föreslagna regleringen kommer att medföra för företagen. Initialkostnaderna kan vara högre, men bör på sikt ingå som en naturlig del i övriga miljömässiga hänsynstaganden.

10. Beskrivning av vilka andra kostnader den föreslagna regleringen medför för företagen och vilka förändringar i verksamheten som företagen kan behöva vidta till följd av den föreslagna regleringen

Regleringen kan komma att medföra behov av ytterligare åtgärder hos företag som har en verksamhet som påverkar havsmiljön, eftersom det är syftet med hela regleringen att åstadkomma en god miljöstatus i havsmiljön. Havs- och vattenmyndigheten gör dock bedömningen att regleringen inte medför några påtagliga förändringar av företagets verksamhet som inte ändå kan föranledas av t.ex. ny fiskereglering eller krav på ökad miljöhänsyn.

11. Beskrivning av i vilken utsträckning regleringen kan komma att påverka konkurrensförhållandena för företagen

Regleringen kan komma att påverka konkurrensförhållanden för vissa företag. Verksamheter som är belägna vid redan starkt påverkade havsområden kan behöva vidta mer omfattande skyddsåtgärder och försiktighetsmått än verksamheter som har gynnsammare lägen. Detta skiljer sig dock inte från de förhållanden som rent allmänt gäller på miljörettens område. Krav med stöd av miljöbalkens hänsynsregler påverkar olika verksamheter olika, beroende på deras läge, påverkan och tidigare genomförda åtgärder. Hänsyn till människors hälsa och miljön utgör ett sådant allmänintresse som motiverar att kraven kan vara konkurrenspåverkande. Det är även angeläget att miljökostnaderna internaliseras i verksamheten, så att företag som har vidtagit åtgärder eller har en liten miljöpåverkan får en konkurrensfördel. Ur ett europeiskt perspektiv bör regleringen i stort sett vara konkurrensneutral, eftersom havsmiljödirektivet ska genomföras i samtliga medlemsländer och bör medföra motsvarande kravnivåer överallt.

12. Beskrivning av om särskilda hänsyn behöver tas till små företag vid reglernas utformning

Havs- och vattenmyndigheten anser inte att reglerna behöver utformas på något särskilt sätt med hänsyn till små företag.

13. Beskrivning av samråd

Ett brett samråd har skett genom den remiss som föregick antagandet av föreskriften HVMFS 2012:18. Där fanns bl.a. de indikatorer som tillhör de nu aktuella normerna med.

Förslaget till föreskrift kommer att skickas på en bred extern remiss under perioden 4 september 2012 – 27 september 2012.

14. Kontaktpersoner

Bertil Håkansson, 010-698 60 14

Malin Aarsrud, 010-698 62 41